

іноземними органами державної влади і міжнародними організаціями про співпрацю та обмін інформацією.

Проаналізувавши систему законодавства, яка на сьогодні діє під час здійснення фінансового контролю, то можемо стверджувати, що досить часто спостерігається безсистемність, розбалансованість і перекладання обов'язків один на одного. Всі органи, які здійснюють контроль не пов'язані між собою, їх функції дублюються, відсутній чіткий розподіл обов'язків та повноважень, та не визначений механізм взаємодії та координації органів між собою та громадянами. Відсутні єдині підходи до структурної організації суб'єктів контролю. Таким чином, можемо з впевненістю сказати, що законодавство не в повній мірі забезпечує діяльність і організацію внутрішнього (місцевого) та громадського державного фінансового контролю.

Якщо звернути увагу на міжнародне законодавство, то можемо зазначити, що в Україні органи, які проводять фінансовий контроль опираються на наступні норми міжнародного права: основні принципи діяльності Міжнародної організації вищих органів фінансового контролю та її регіональних організацій, Міжнародні стандарти вищих органів фінансового контролю та Міжнародної федерації бухгалтерів у частині, що не суперечить Конституції України та законам України[3].

Отже можемо зробити наступні висновки, що одним із найважливіших напрямків підвищення ефективності фінансового контролю в сучасних умовах є розмежування повноважень контролюючих суб'єктів поряд із цим їх координація і взаємодія між собою.

Література:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-В. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
2. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010. №2456-VI. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua>.
3. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / Кол. авт.: Г.Л.Знаменський, В.В.Хахулін, В.С.Щербина та ін.; Заг. ред. В.К.Мамутова. К.: Юрінком Інтер, 2004. 688 с.

ОБЛІК ВИРОБНИЧИХ ЗАПАСІВ ТА ЙОГО ОЦІНКА НА ПІДПРИЄМСТВІ

Грищенко Т.Ю.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Кожне підприємство в Україні згідно Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» самостійно визначає облікову політику. При формуванні облікової політики визначають основну мету - забезпечення одержання достовірної інформації про майновий і фінансовий стан підприємства, що є свідченням про результати діяльності

підприємства, які необхідні для прийняття відповідних рішень всіма користувачами фінансової звітності. Відповідно до принципу послідовності в організації своєї діяльності підприємство постійно з року в рік застосовує обрану облікову політику. Запаси займають особливе місце у складі майна підприємства, вони призначені для виробництва товарів і послуг або для перепродажу протягом короткого періоду часу і відносяться до складу оборотних активів, оскільки можуть бути перетворені на грошові кошти протягом року або одного операційного циклу, тому правильна організація обліку запасів є важливою передумовою раціонального їх використання. Запаси на підприємстві визнаються активом за умови, вірогідності отримання в майбутньому певних фінансових переваг, при використанні запасів; а також за умови, що достовірності визначення справедливої вартості запасів, справедлива вартість передбачає відсутність помилок чи то упереджень за для чіткого та вірного розуміння при використанні дійсного стану речей.

Відповідно на підприємстві виробничі запаси відображаються в залежності до класифікаційних груп. А саме на підприємстві оцінку запасів відображають в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності за найменшою з двох оцінок, чи то первісною вартістю, чи то за чистою вартістю реалізації.

Отримані та вироблені запаси зараховують на баланс підприємства за первісною вартістю, яка складається з суми фактичних витрат на їх придбання та виготовлення. Первісна вартість запасів у бухгалтерському обліку не змінюється, крім випадків, передбачених НП(С)БО 9. Сума, на яку первісна вартість запасів перевищує чисту вартість їх реалізації, та вартість повністю втрачених чи зіпсованих запасів, відповідно списується на витрати звітного періоду та відображається з вказанням вартості на позабалансових рахунках.

Якщо запаси вважаються повністю втраченими чи то зіпсованими то їх вартість на підприємстві відображається на позабалансовому рахунку «Невідшкодовані нестачі і втрати від псування цінностей». А в випадку розгляду уцінених раніше запасів, то чиста вартість їх як активів на дату балансу, надалі матиме тенденцію до зростання, що відповідає сумі збільшення чистої вартості реалізації, але не повинна перевищувати суми попереднього зменшення, відбувається процес сторгнації записів про попереднє зменшення вартості цих запасів.

Оцінка запасів згідно методів їх оцінки за різних умов: при списанні на підприємстві, чи то при відпуску запасів у виробництво, чи то при продажу та іншому вибутті здійснюється за одним з відомих методів:

- ідентифікованої собівартості що до одиниці запасів;
- середньозваженої собівартості;
- методу ФІФО, що в своїй основі має собівартості перших за часом надходження запасів;
- нормативних затрат;
- ціни продажу.

Зважимо на те, що для всіх найменувань запасів, з однаковим призначенням та однаковими умовами використання, може застосовуватися лише один метод. Отже вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів,

переданих в експлуатацію, списується з балансу при подальшій організації обліку кількості цих предметів за місцями експлуатації і відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

При дослідженні обліку виробничих запасів на підприємстві нами було зазначено, що синтетичний та аналітичний облік ведеться згідно встановлених нормативних правил. Для обліку необхідно використання первинної облікової документації, згідно діючих вимог основних положень з обліку запасів та пристосування її для автоматизованої обробки інформації, також з метою забезпечення достовірності бухгалтерського обліку шляхом їх зіставлення з фактичною наявністю майна на підприємстві кожного кварталу необхідно проводити інвентаризацію виробничих запасів.

Дослідивши облік виробничих запасів підприємства можна висунути припущення, що методологія і організація обліково-аналітичного забезпечення управління виробничими запасами потребує удосконалення. Зміни необхідні насамперед у частині підвищення оперативності інформаційного забезпечення управління виробничими запасами підприємства, як вирішення даного питання, для удосконалення обліку виробничих запасів ми пропонуємо такі напрямки:

- модернізація АРМ бухгалтера;
- наявність та оснащеність складських приміщень;
- раціоналізація форм документів, документообігу й всієї системи оформлення, реєстрації й обробки документів.

Література:

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні : Закон України від 22.12.2011 р. № 4224-17. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

2. Кудирко О., Крупельницька І., Копчикова І. Товарні запаси як об'єкт управління підприємства роздрібною торгівлі. *Evropský časopis ekonomiky a managementu*. 2020. Vol. 6. Issue 3. С. 82-87. URL: https://eujem.cz/wpcontent/uploads/2020/eujem_2020_6_3/13.pdf

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТОРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.

Дідик А.К.

*Науковий керівник: Благой В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Вивчення даної теми є актуальним у наш час, оскільки аудиторська діяльність безпосередньо пов'язана із соціальними зобов'язаннями, які виходять за рамки послуг, що надаються конкретному клієнту, і поширюються на всі компанії та фірми. Тому аудитор виступає як невід'ємний елемент ринкової економіки. Тому доцільно поглиблювати, розвивати та вдосконалювати знання та вміння з аудиторської діяльності.

Сучасний аудит - це систематичний процес об'єктивного отримання та